

EDUCATIONAL AND RESEARCH INSTITUTE
"INSTITUTE OF PUBLIC ADMINISTRATION"
OF V. N. KARAZIN KHARKIV
NATIONAL UNIVERSITY

УНІКОН >
KHARKIV
UNIVERSITY
CONSORTIUM

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
"ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ"
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ
КОНСОРЦІУМ
УНІКОН >

Публічне управління XXI століття: ОСОБЛИВОСТІ ВОЄННОГО І ПІСЛЯВОЄННОГО ПЕРІОДІВ

Збірник
наукових матеріалів
XXIII Міжнародного
наукового конгресу

Collected
of scientific materials
of the XXIII-th International
Scientific Congress

Public administration of the XXI century: PECULIARITIES OF THE WAR AND POST-WAR PERIODS

27 квітня 2023 р., м. Харків (Україна)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
"ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ"
ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КОНСОРЦІУМ

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
XXI СТОЛІТТЯ:
ОСОБЛИВОСТІ ВОЄННОГО
І ПІСЛЯВОЄННОГО ПЕРІОДІВ**

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ МАТЕРІАЛІВ
XXIII МІЖНАРОДНОГО
НАУКОВОГО КОНГРЕСУ**
27 квітня 2023 р., м. Харків (Україна)

Електронний ресурс

**PUBLIC ADMINISTRATION
OF THE XXIst CENTURY:
PECULIARITIES OF THE WAR
AND POST-WAR PERIODS**

**COLLECTED
OF SCIENTIFIC MATERIALS
OF THE XXIIIth INTERNATIONAL
SCIENTIFIC CONGRESS**
27 April 2023, Kharkiv (Ukraine)

Electronic vision

Харків | Kharkiv
2023

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ МОН України
(№ 611 від 22 грудня 2022 р.)*

*Затверджено Вченої ради
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
протокол 26 червня 2023 року.*

Редколегія:

Л. О. Белова, доктор соціологічних наук, проф., заслужений працівник освіти України, директор ННІ “Інститут державного управління” ХНУ імені В. Н. Каразіна, президент ГО “Харківський університетський консорціум”;
В. Ф. Золотарьов, кандидат економічних наук, проф.;
Л. Ю. Величко, доктор юридичних наук, проф.;
В. Б. Дзюндзюк, доктор наук з державного управління, проф.;
В. П. Єлагін, доктор наук з державного управління, проф.;
М. А. Латинін, доктор наук з державного управління, проф.;
В. М. Мартиненко, доктор наук з державного управління, проф.;
Н. В. Статівка, доктор наук з державного управління, проф.

П88 Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і після-воєнного періодів : зб. наук. матер. XXIII Міжнар. наук. конгресу [Електронний ресурс]. – Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2023. – (PDF 680 с.)

У збірнику наукових матеріалів, представлених до XXIII Міжнародного наукового конгресу “Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і післявоєнного періодів”, висвітлено підходи й основні напрями досліджень публічної політики та управління в умовах гібридних загроз; визначено роль публічного управління економічною та цифровою модернізацією суспільства; розроблено пропозиції щодо підвищення ефективності розвитку системи публічного управління та публічної служби в контексті викликів, породжених війною, а також перспективи розвитку системи публічного управління для виходу країни на траєкторію сталого розвитку і післявоєнний період.

<i>Слагін Віктор Павлович</i> Проблеми реформування механізмів соціальної політики в контексті європейської інтеграції України в післявоєнний період	219
<i>Зелінський Сергій Едуардович</i> Деякі аспекти готовності України до вступу в ЄС.....	223
<i>Карамішев Дмитро Васильович, Гордієнко Людмила Петрівна, Литвиненко Микола Іванович</i> Управління розвитком системи лікувально-евакуаційного забезпечення Збройних Сил України відповідно до стандартів НАТО	229
<i>Козюра Ігор Валерійович</i> Механізми муніципального менеджменту в умовах воєнного стану та відновлення	232
<i>Dr Mariusz Kotulski</i> Форма електронного документа в діяльності державного управління в Польщі	235
<i>Куц Юрій Олексійович</i> Інвайронменталізм як елемент соціальної відповідальності територіальної громади в поствоєнний період в Україні	242
<i>Лозинська Тамара Миколаївна</i> Досвід відновлення деокупованих територіальних громад	244
<i>Мамонова Валентина Василівна</i> Публічне управління в Україні: проблема інституціональних диспропорцій	248
<i>Древалю Юрій Дмитрович, Мартиненко Василь Миколайович</i> Міждисциплінарність і державно-управлінські дослідження.....	252
<i>Міненко Володимир Леонідович</i> Особливості надання послуг Харківською обласною службою зайнятості в умовах воєнного стану.....	255
<i>Новаченко Тетяна Василівна, Дяченко Наталія Павлівна</i> Українське громадянське суспільство та влада в умовах війни: формування нових смислів взаємодії.....	259
<i>Пасемко Галина Павлівна, Таран Оксана Миколаївна</i> Стрес-менеджмент в органах публічної влади в умовах війни	262
<i>Пашко Людмила Андріївна</i> Щодо вирішення пріоритетних проблем вітчизняної системи публічного управління та публічної служби	265
<i>Петровський Петро Михайлович</i> Необхідність і соціальна значущість боротьби наукового фронту проти рашизму.....	270

Карамішев Дмитро Васильович,

*доктор державного управління, проф.,
професор кафедри медицини катастроф та військової медицини
Полтавського державного медичного університету,
м. Полтава, Україна*

Гордієнко Людмила Петрівна,

*кандидат медичних наук, доц.,
завідувач кафедри медицини катастроф та військової медицини
Полтавського державного медичного університету,
м. Полтава, Україна*

Литвиненко Микола Іванович,

*викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини
Полтавського державного медичного університету,
підполковник медичної служби,
м. Полтава, Україна*

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СИСТЕМИ ЛІКУВАЛЬНО-ЕВАКУАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ВІДПОВІДНО ДО СТАНДАРТІВ НАТО

Серед основних завдань функціонування та розвитку системи медичного забезпечення Збройних Сил України, які потребують вирішення, на особливу увагу заслуговує трансформація системи лікувально-евакуаційного забезпечення Збройних Сил України відповідно до міжнародних доктрин, настанов і протоколів, спрямованих на формування спроможної інтегрованої системи у співпраці та взаємодії з відповідними силами країн-членів НАТО в рамках стратегічного партнерства. Необхідність розв'язання відповідних завдань зумовлює потребу в послідовному та цілеспрямованому розвитку необхідних спроможностей.

У Постанові Кабінету Міністрів України № 910 «Про затвердження Воєнно-медичної доктрини України» [4] визначено сукупність принципів та єдиних організаційних вимог щодо медичної служби та організації медичного забезпечення Збройних Сил України. Вони передбачають впровадження комплексу заходів із стандартизації відповідно до стандартів, за якими здійснюється медичне забезпечення країн-членів НАТО.

Комплекс заходів з реформування військово-медичних структур та досягнення взаємосумісності з медичними службами країн-членів НАТО, забезпечується та реалізується на виконання Страте-

гії розвитку Медичних сил Збройних Сил України до 2035 року [8]. Спроможності стандартизації військово-медичного забезпечення у країнах НАТО узагальнені у спільних доктринах, міжнародних договорах, настановах та протоколах [9 - 12].

Медична доктрина країн-членів НАТО [11] передбачає функціонування інтегрованої системи медичного забезпечення, що включає заходи по первинному наданню медичної допомоги, лікуванню, евакуації та якнайшвидшому поверненню військовослужбовців у бойовий підрозділ. При цьому, інтегрована система медичного забезпечення у країнах-членах НАТО передбачає організацію спроможності стандартизації медичної допомоги на різних рівнях її надання, починаючи з допомоги на полі бою та завершуючи госпітальною допомогою та концентрацією ресурсів на відповідних рівнях.

Перехід до сучасних військово-медичних стандартів, прийнятих у країнах НАТО передбачає суттєві зміни у системі бойової і медико-тактичної підготовки особового складу Збройних Сил України, упорядкування переліку штатних посад особового складу, введення у військових підрозділах штатних посад: старших бойових медиків (рота), бойових медиків (взвод), бойових рятувальників (відділення), інших категорій військовослужбовців відповідно до міжнародної концепції *TCCC (Tactical Combat Casualty Care)*, міжнародних настанов різних рівнів та згідно з наказом Міністерства оборони України № 317 від 07 вересня 2020 року [2].

Для стандартизації рівнів надання медичної допомоги військовим в країнах НАТО, в залежності від обсягу та змісту, здійснюється розподіл медичної допомоги за *Role (role of care)* або «Ешелонами» («Рівнями надання медичної допомоги» відповідно до можливих спроможностей та наявних ресурсів). Відповідна чотирирівнева система дозволяє уніфікувати ресурсне медичне забезпечення відповідно до специфіки, складності та обсягів надання допомоги на кожному рівні для всіх країн членів-альянсу.

Міжнародна концепція *TCCC (Tactical Combat Casualty Care)* є золотим стандартом надання догоспітальної допомоги пораненим в умовах бойових дій. Вона реалізується на основі відповідних настанов, протоколів *TCCC (Tactical Combat Casualty Care)* та рекомендацій для армій країн – членів НАТО, а також алгоритмів щодо догоспітальної допомоги пораненим [12].

Принципи надання пораненим догоспітальної допомоги на основі *TCCC (Tactical Combat Casualty Care)* описані у спільній

медичній доктрині країн-союзників (англ. Allied Joint Doctrine for Medical Support) у членстві в НАТО [9] та знайшли відображення у спеціальних рекомендаціях [1, 12] і обумовлені також обмеженими можливостями військової медицини під час активних бойових дій. Особливістю цих настанов є алгоритмізація процесів прийняття рішень та дій під час надання допомоги пораненим, враховуючи наявність певних тактичних обмежень, пріоритетності.

Важливою складовою системи етапного лікування військовослужбовців Збройних Сил України є медична евакуація (MEDEVAC), що передбачає комплекс заходів щодо транспортування поранених і хворих на етапи медичної евакуації за призначенням для своєчасного і повного надання їм медичної допомоги. Вона також забезпечує умови для подальшого переміщення поранених і хворих у відповідності з бойовою та медико-тактичною ситуацією.

За сучасних умов, основою медичної евакуації (MEDEVAC) країн-членів НАТО та країн партнерів слугують єдині принципи, політики та підходи, а також способи і засоби, що визначає об'єднана союзна доктрина з медичної евакуації й відповідний стандарт NATO STANDARD AJMedP-2 (STANAG 2546 (MEDSTD) Allied joint medical doctrine for medical evacuation – AJMedP-2, IDT) [10]. Відповідно до стандартів медичного забезпечення у країнах-членах НАТО, лікувально-евакуаційне забезпечення та допомога пораненим в Збройних Силах України також регламентується на основі та з урахуванням адаптованих нормативних документів [3, 5 - 7].

Таким чином, організаційні засади системи лікувально-евакуаційного забезпечення поступово наближаються до міжнародних стандартів надання допомоги постраждалим під час бойових дій передусім за такими важливими ознаками як своєчасність, послідовність або етапність і пріоритетність.

Список використаної літератури:

1. Настанови ТССС для немедичного персоналу (англ.). НАЕМТ. серпень 2017. Архів оригіналу за 18 січня 2020. Процитовано 28.01.2018.
2. Перелік штатних посад рядового, сержантського і старшинського складу та відповідних їм військових звань і тарифних розрядів посад : наказ Міністерства оборони України від 07.09.2020 р. № 317.
3. Про внесення змін до Переліку органів військового управління, юрисдикція яких поширюється на всю територію України : наказ Міністерства оборони України від 10.12.2019 р. № 624.
4. Про затвердження Военно-медичної доктрини України : Постанова Кабінету Міністрів України від 31.10.2018 р. № 910. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/910-2018-%D0%BF#Text> (дата звернення 07.11.2022).

5. Про затвердження Керівництва з медичної евакуації у Збройних Силах України : наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 09.07.2018 р. № 258.

6. Про затвердження Наставови з медичного забезпечення Збройних Сил України на особливий період : наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 11.02.2019 р. № 60.

7. Про затвердження Стандарту екстренної медичної допомоги «Медичне сортування при масовому надходженні постраждалих на ранньому госпітальному етапі» : наказ Міністерства охорони здоров'я України від 24.02.2022 р. № 368. URL: https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2022/03/2022_368_ms_.pdf (дата звернення: 05.11.2022).

8. Про затвердження Стратегії розвитку Медичних сил Збройних Сил України до 2025 року : наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 12.03.2020 р. № 100.

9. NATO STANDARD AJP-4.10. Allied joint doctrine for medical support. Edition C Version 1. 2019. 124 p. URL : https://www.coemed.org/files/stanags/01_AJP/AJP-4.10_EDC_V1_E_2228.pdf (Last accessed: 07.11.2022).

10. NATO STANDARD AJMedP-2 Allied joint medical doctrine for medical evacuation. Edition A Version 1 AUGUST 2018. 42 p. URL : https://www.coemed.org/files/stanags/02_AJMEDP/AJMedP-2_EDA_V1_E_2546.pdf (Last accessed: 07.11.2022).

11. NATO STANDARD AJMedP-8. Allied joint medical doctrine for military health care (MHC). Edition A Version 1. 2018. 38 p. URL : https://www.coemed.org/files/stanags/02_AJMEDP/AJMedP-8_EDA_V1_E_2598.pdf (Last accessed: 07.11.2022).

12. Tactical Combat Casualty Care (TCCC) Guidelines for Medical Personnel 15 December 2021. URL: <https://www.naemt.org> (Last accessed: 07.11.2022).

Козюра Ігор Валерійович,

доктор наук з державного управління, проф.,

професор кафедри менеджменту

Полтавського університету економіки і торгівлі,

м. Полтава, Україна

МЕХАНІЗМИ МУНІЦИПАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ВІДНОВЛЕННЯ

Умови воєнного стану та повоєнного відновлення ставлять перед муніципальними органами влади низку складних завдань, які вимагають нових підходів та стратегій, використання ефективних механізмів та інструментів муніципального менеджменту, що покликані забезпечити відновлення та розвиток опорного регіону, як наприклад, Полтавська область, де окрім розроблення низки стратегій розвитку громад на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 14 жовтня 2022 р. № 1159 “Про затвердження Порядку